

## Çöldeki belirtiler (Matta 14:13-21)

Tanrı kendisindeki en değerli olanı verdi. Bir babanın kendi oğlunu ölüme teslim etmesi çok zor bir şeydir. Yüreğinde derin bir yara bırakabilir. Ama biz bunun sayesinde sonsuz yaşam aldık. Bu dünyadaki yaşam kısa ama biz yaşadığımız sürece O'nun lütfüne şükrederek yaşayalım. Tanrı da bunu ister. Tanrı kendi fedakârlığının kilisenin doğruluğu olmasını ister ve bu müjdenin yayılmasıyla daha çok canların kurtulmalarını ister.

İmanımızın temeli Tanrı'nın lütfüne şükretmektir. Yuhanna 3:18 "O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir" diye söyledi. Tanrı'nın lütfünü ihmal edenin ve bile bile Tanrı'nın lütfünü unutanın ve O'nun lütfüne şükretmeyenin zaten yargılanmış olduğunu söylüyor.

İbadette de şükran olması lazımdır. Yuhanna 4:23 "Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor" diye söyledi. Günahlı olan insanın Tanrı'yla yüzleşmesi olanaksızdır. Hatta Adem ve Havva günah işledikten sonra Tanrı'dan korkup gizlendiler. Ama biz haftanın ilk günü Tanrı'ya yaklaşarak "Tanrı, yüzünü göster! Elini öpmek istiyorum" diyoruz. Ne kadar çok cesaretli? Biz bunu yapabiliriz. Çünkü Tanrı sabırla sağladığı lütfünü aldım. İbadette önemli olan şükranla Rab'be tapınmaktır. Tanrı bunu görüyor. Tanrı'nın gökten sağladığı şeylere şükretmemiz lazımki ibadeti başarabiliriz. Bu nedenle Eski antlaşma çağındaki gibi ibadette mutlaka sunular vardır.

Bu dünyada İsa'ya inanmayanlar da başarılı ve zengin olabilirler. Bazı insanlar bu nedenle Tanrı'nın diri olmasından kuşku duyarlar. Böylece imandan kopanlar da vardır. Tanrı güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır (Matta 5:45). Bu dünyadaki herkes için sağlanmış olan genel lütüftür. Tanrı doğa aracılığıyla bütün insanlara koşulsuz lütüf verir. Dolayısıyla kötüler başarılı olsalarda şaşmamalıdır.

Tanrı'nın lütfünü kabul etmemek imansızlıktır. Ve özellikle İsa'yı inkâr eden zaten yargılanmış oluyor (Yuhanna 3:18). Yargılanmış olanlar zaman gelince ceza alacaklar. Böylece bu dünyada genel lütüf sayesinde imansızlar olsa da başarılı olabilirler ama, imanı yoksa sonuçta Tanrı'nın önünde hiç bahane yapamayacağı gün gelecektir (Romalılar 1:17).

Yani imanlı Tanrı'nın herkese sağladığı genel lütüf kabul ederek şükrettiği için imansızlar farklıdır. Bütün insanlar terlenerek çalışarak geçiniyorlar ama imanlılar 'Tanrı güneş doğdurduğu için yağmur yağdırdığı için her şey mümkündür' diye Tanrı'ya şükrederler.

İsa cüzamlı bir adamı iyileştirdikten sonra ona ‘Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa’nın buyurduğu sunuyu sun’ (Matta 8:4) diye söyledi. Bu ne demektir? Bu bir etiketten bahsetmiyor. ‘Kutsal Yasa’ya itaat edin. Lütüf aldığınızı böyle ikrar edin’ anlamına gelir. Kutsal Yasa aracılığıyla Tanrı İsrail halkının Tanrı’nın lütfüne şükretmesini terbiye etti. İsa da Tanrı’nın lütfüne şükretmeyi çok güçlü bir şekilde vurguladı.

İman derken lütüf alanların Tanrı’ya şükrederek Tanrı’yla ilişki kurmalarındır. Sunular yaparak şükretmek çok uzun zaman önce başladı, ve topluluk olarak şükretmek ise İsraililerin çöldeki topluluğundan başladı. Sonra Tanrı adamlarının şükrederek yaşamaları hiçbir zaman durmadı. Ve bu bugüne kadar bizlerde devam etmektedir.

Günahlar arasında bağışlanabilen günah var ve bağışlanmaz günah vardır. Bağışlanmaz günah için tövbe bile gerekmeyeceğini söyledi (1.Yuhanna 5:16). Hiçbir imanlı Tanrı’nın lütfünün değersiz olduğunu söylemeyecektir. Ama lütüf aldıktan sonra şükretmemek Tanrı’nın lütfünü bile bile unutmakla ne farkı vardır? Kutsal Kitapta aslında sunularla ilgili ayetler çok var. Ama bunu göremeyenler var.

İnsan genelde hayatında iki üç kere büyük tehlikelerle karşılaşır. Ama Tanrı’yla hiç ilişkisi olmayan kişi öyle zamanlarda Tanrı’nın yardımını alamaz. Kutsallar ibadet aracılığıyla Tanrı’yla yüzleşirler ve Pastör onları şöyle kutsar: “Rab İsa Mesih’in lütfü, Tanrı’nın sevgisi ve Kutsal Ruh’un paydaşlığı hepimizle birlikte olsun!” Ruh’un paydaşlığı için Mesih’in lütfü ve sevgisi gerekir ve şükretmelidir.

Biri ailesine fırtına gibi korku geldiğinde, şiddetli bir rüzgâr gibi felakât geldiğinde ‘Tanrı yardım edecek’ diye düşünebilir ama o nankör insansa ve Tanrı bunu bilirse ne olacaktır? Süleymanın Özdeyişleri 1:28 “O zaman beni çağıracaksınız, Ama yanıtlamayacağım. Var gücünüzle arayacaksınız beni, Ama bulamayacaksınız” diye söyledi.

Bazen hastaların üzerine el koyarak dua etsemde iyileşmiyor. Sanki ‘Tanrı bu kişiyi yardım etmiyor’ diye düşünce geliyor. El koyarak şifa için dua etmek aslında ‘Bu kişinin günahını bağışla’ diye dua etmektir. Ama Tanrı’nın lütfünü alıpta unutursa duanın ne yararı olacaktır? Tanrı’nın lütfünü bilmemek günahdır. O zaman Tanrı’nın lütfünü bilmeyenlerin bağışlanması için dua ederse acaba yanıtını alabilecek midir?

Birçok insan para problemlerinden dolayı Tanrı’yı arıyorlar. Ama normal günlerde Tanrı’ya cimrilik yapan biri eğer bir gün finansal zarar görüp Tanrı’dan yardım isterse Tanrı bu kişiden hoşlanıp yardım edecek midir? Finansal olarak kötü durumda olsalarda bütün gayretle Tanrı’ya şükredenler var. Böyle insanlar Tanrı’yla ilişkisinin en önemli olduğunu bilenlerdir.

İman aracılığıyla atamız olan İbrahim kendi biricik oğlunu verdi, Tanrı da

karşılığı olarak kendi biricik Oğlu'nu verdi. Bunu fark etmiş olanlar Tanrı'nın lütfüne şükrederek kendi canını bile esirgemediler, ve bütün hayat boyunca sıkıntı çektikleri halde Tanrı'nın sevgisini kaybetmemeye çalıştılar. Yerusallim'deki ilk kilise üyeleri de bütün gayretle Tanrı'ya sunular yaptılar. Rab şükredenleri yücelteceğini vaat etti. İbraniler 11:6 "İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir" diye söyledi. Umudu gökte olanlar bu dünyada sıkıntı çekebilirler ama son gün yaklaştıkça daha büyük sevince sahip olurlar. Onların ilgisi son gün zafer kazanan olmasıdır. Onlar sonsuz ödülle ilgili vaade inandıkları için kendi yaşamını esirgemedi Tanrı'ya verirler.

Biz her durumda şükretmeliyiz. Ayağımız kırılırsa da belimiz kırılmadığı için şükretmeliyiz. Tanrı'nın yaptığı şeylerle ilgili olumsuz noktaları aramaya çalışmamalıyız, şükredeceğimiz nedenleri aramalıyız. Normal günlerde, yani esenlikteyken şükretmeliyiz. Kaza çıktıktan sonra "Tanrı, şükrediyorum. Tanrı, şükrediyorum" diye bağırırda belki geç olabilir.

İsa تنها bir yerde beş ekmekle beş binden fazla kişiyi doyurdu. Sadece beş ekmekle iki balık vardı ama, bunu Rab'bin eline teslim edince böyle belirtiler gerçekleşti. Böylece Rab birine yardım etmeye karar verirse o kişi her durumda yardım alabilir. Tenha bir yere benzeyen kutsalların ailesi Rab'bin yardımını alabilir. Dolayısıyla elinde az bir şey olmasından cesaretsiz olmamalıdır. Rab yoksul olanları تنها bir yerde öğretti, şifa verdi ve doyurdu. İsrail kırk yıldır çölde yaşadığı gibi biz şimdi çöl gibi dünyayı geçmekteyiz. Her yerde sıkıntılarla doludur, böyle kurak yerdeyiz ama Rab eğer kutsarsa ortamlar değişebilir.

Bizde eğer az bir şey varsada bunu Rab'bin eline teslim etmeliyiz. Yaşamımız olanaksızlıkla dolu ama Rab bu olanaksızlığın önünde gülerdir. 'Sen de imkânsız bir şey var mı? Sana kendimi göstereceğim! Sana bolluk vereceğim!' diye Rab vaat etti. Durumumuzu bilen Tanrı'nın önünde biz esenlikli olmalıyız. Rab'be şükretmeyi unutmamalıyız.

20141026 SHK